

OBSAH

Pozdrav k sviatku Sritenija	3
Životy svätých	4
Pravoslávna ikona	6
Čudotvorné ikony	8
Otázky a odpovede	10
Detská stránka	12
Radosť večernej Eucharistie	18
Mjasopustnaja nedília	20
Užitočné pre dušu...	22
Slovo k oslavám svetového dňa BPM	23
Akcie BPM	24
Čo prináša život	28
Recepty	29
Pozvánky	30

ISTINA

Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XVII./2012

šéfredaktor: Peter Polakovič
redaktori: Alexander Haluška, jerej Michal Štívk, Marcela Hvižďaková, Zuzana Sadílková, Juliána Polakovičová, protodiakon Ján Husár, Tatiana Mihaličková pokladnička: Tatiana Mihaličková technický redaktor: Peter Polakovič detská stránka: Janka Kobanová, Lenka Kimáková redaktori pre distribúciu: Luboš Omaska, Miroslav Pavlenko, Adriána Pavlenková korektúra: prot. Peter Kormaník

Vydáva:

Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980

e-mail: istina12@gmail.com
IČO: 17075947

www.bpm.orthodox.sk

S blahosloviením Jeho Vysokopre-
osvietenosti Jána, arcibiskupa
prešovského a Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok + poštovné 10,40 €

Vaše finančné príspevky posielajte
na adresu redakcie:
Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8, 080 01,
Prešov,
prípadne na účet Istiny:
4008409298/7500.

Cirkevné schválené.
Redakcia si vyhradzuje právo
upravovať príspevky v súlade
s učením Cirkvi.

Nevyžiadané rukopisy nevraciame.

Vydávanie je povolené Ministerstvom
kultúry SR pod číslom EV 3633/09.
ISSN 1335-6739

**„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili.“**
Mt 25,40

Obálka: Posvätenie sviečok na sviatok Sritenija
**Fotky z osláv Svetového dňa pravoslávnej
mládeže**

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

Pozdrav k sviatku Sritenija

Drahí otcovia duchovní, mládežníci, bratia a sestry!

Dovoľte mi, čo najsrdečnejšie vás všetkých pozdraviť so sviatkom Sritenia Hospo dňa (Stretnutia Pána so Simeonom), so Svetovým dňom pravoslávnej mládeže.

Mládelec Christos je dnes prinášaný do chrámu a obetovaný Bohu. Rodičia darujú svoje prvorodené a jediné dieťa na službu Hospodinu Bohu.

Nech tento sviatok je pre všetkých nás mladých i pre tých, ktorí sa snažia pracovať s mládežou, povzbudením i vzorom, aby sme tak ako Mária svoje dieťa pokojne a s dôverou priniesla do chrámu, aj my dokázali pokojne a s dôverou

predkladať Bohu svoje úspechy, ale i starosti a prosby.

Nech nás tento sviatok utvrdzuje v našej práci pre mladých ľudí a s mladými ľuďmi. Nech nás utvrdzuje vytválosti, odhodlane a verne slúžiť Bohu i blížnym. Aby sme aj my na konci svojej práce i svojho života vedeli s pokorou a láskou, tak ako starec Simeon, povedať: „Nýni otpuščáješi rabá Tvojehó, Vladýko, po hlahólu Tvojemú, s mírom... (Teraz prepúšťaš, Vládca, svojho služobníka v pokoji, podľa svojho slova...)“.

Christos posredi nas!

S láskou v Christu

Alexander Haluška
prezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNODESMOS

Životy svätych

Sväti mučeníci Nikomidijskí, deň pamiatky 7. február

Za panovania bezbožného a kruhého cisára Diokleciána bolo veľké prenasledovanie Cirkvi Christovej. Vtedy kresťanov za meno Christovo uvrhovali do väzníc a zabíjali. Medzi takými postradali i Christovi služobníci: biskup Feopent a Feonas, ktorí bol kedysi čarodejníkom, štyria vysokí cisárski hodnostári: Vass, Eusebij, Evtichij a Vasilid, ktorí mali strážiť svätého mučeníka Petra, komorníka Diokeciánovho. Taktiež tu patria aj ženy týchto hodnostárov, ktoré prijali svätú vieru neochvejne vyznávali Christa a za Pána položili i svoje duše. Po smrti týchto mučeníkov si ich domáci: sluhovia, otroci i slobodní porozmýšľali medzi sebou a jednomyselne sa dohodli:

„Hľa, naši páni, ktorí nám vládli v tomto svete, pre svätú vieru v Christa opovrhli týmto dočasnému životom, získali pre seba Kráľovstvo nebeské a za opovrhnutie zemského sa teraz nasycujú nebeskými blahami. Prečo by sme aj my nemali nasledovať našich pánov? Predstúpime pred Diokleciána a povieme: „Sme kresťania a želáme si tak ako naši pozemskí páni priať neporušený veniec.“

Takto sa medzi sebou dohodli. Spočítali sa medzi sebou, koľko ich je, a so ženami i deťmi ich bolo tisíc tri. Odišli, stali pred Diokleci-

ánov súdny stolec a jednomyselne vyznali: „I my sme kresťania! Nasledujeme našich otcov i pánov, ktorí preliali svoju krv za Christa. Démonom neslúžime a slepým, hluchým, nemým a bezduchým idolom sa neklaniame!“

Ked' cisár zbadal, koľko ich je, veľmi sa rozzúril, no spočiatku skrýval svoj hnev a prehovoril k nim láskavým slovom: „Prečo postupujete tak nerozumne a predávate sa tak istej záhube? Radšej ma poslúchnite ako otca, ktorý vám chce len dobre a obetujte bohom. Tak uniknete tej nerozumnosti, ktorou sa nechal oklamať Eusébios i jeho priatelia a tak skončili takou strašnou smrťou. Avšak ked' ma poslúchnete a obetujete nesmrteľným bohom, veľmi vás poctím a obdarujem a našou milosrdnosťou budete iste veľmi obdarení.“

Sväti však odpovedali: „O tvoje dary nežiadame a tvojich vyhrážok sa nebojíme, ale snažíme sa priniesť obeť chvály živému a pravému Bohu a ty, čo si si zaumienil s nami urobil, urob čím skôr. Pre nás nie je nič drahšie ako Christos.“

Dioklecián, vypočujúc si slová mučeníkov, sa zlakol, aby ich odvážne slová nevyvolali v národe nepokoj, pretože videl, s akou veľkou odvahou obraňujú svoju vieru v Christa. Mávnutím ruky dal signál, aby ozbrojení vojaci obstúpili celý tento zbor kresťanov (medzi nimi bolo i veľa detí, ktoré matky ešte držali na rukách, niektoré mali

rok, iné iba dva alebo tri mesiace). Vtedy cisár povedal: „A tak teraz počúvnite moju radu a povedzte, že prinesiete žertvu bohom a poklonite sa im, ja sa nad vami zmlujem, zdraví a celí sa vrátite do svojich domovov. Zlútujte sa nad sebou i svojimi defmi, aby ste kvôli hlúposti nezahynuli. Veď ak ma neposlúchnete, ani váš Christos vám v ničom nepomôže!“

Nato mu svätí odpovedali: „Naucili sme sa klaňať jedinému Bohu žijúcemu na nebesiach a Jednorodenému Jeho Synovi i Slovu, Pánovi

nášmu Isusovi Christovi, skrze ktorého bolo všetko stvorené, a Jeho Svätému Duchu, preto nás neklam žiadnymi prísľubmi svojej pominiuteľnej milosti! Nezmeniš naše rozhodnutie ani svojimi poctami, ani vyhrážkami! Nezriekneme sa viery v Christa, nášho Pána, ani sa nepokloníme bezduchým idolem, ktoré uctievaš! Nič si viac neželáme a nič si viac nevážime ako Isusa Christa, žijúceho na veky!“

Vtedy Dioklecián vybuchol zlosťou a dal príkaz vojakom, aby ich usmrtili mečom. Vojaci, akoby

nejaké divoké zvery sa vyrútili na kresťanov, zo všetkých strán zabíjali svätých mučeníkov. Nezľutovali sa nad nikým, dokonca ani nad deťmi, ktoré ešte ich matky kojili. Z tisíc troch ľudí neostal nikto na žive. Svätí Nikomidíjski mučeníci boli umučení za Christa v roku 303.

Takto svätí Christovi mučeníci v pravdivom vyznávaní Christa ukončili svoj podvih 13. dňa v me-

siaci, ktorý Egypť a n i a nazývajú Mechir, p o d ļ a nášho 7. februára v Nikomídií, k t o r á bola metropolou

oblasti Bitánia za vládnutia Diokleciána. Nad nami vtedy kráľoval, ako teraz i na veky kraľuje a vždy bude kraľovať, Isus Christos, pravý Boh a Spasiteľ náš, ktorému nech bude sláva a chvála s Bohom Otcom i so Svätým, blahým a oživujúcim Duchom na veky vekov, amiň!

Svjatyji mučenicy Christovy, iže v Nikomidii izbijennyji, molite Boha o nas!

Podľa knihy *Žitija svyatych svätiteľa Dimitrija Rostovskogo*

spracoval Alexander Haluška

Pravoslávna ikona

Ikonografia sviatku Vznesenia sa Isusa Christa na nebo

Sviatok Vznesenia sa Isusa Christa na nebo patrí medzi pohyblivé sviatky, pretože dátum jeho sviatkovania sa každý rok mení v závislosti na dni sviatkowania sviatku Vzkriesenia –Paschy. Pripadá na štyridsiaty deň po Pasche, teda vždy vo štvrtok šiesteho týždňa po Pasche. Kedysi sa tento sviatok slávil spoločne so sviatkom Zostúpenia Svätého Ducha na apoštolov, no podobne ako sviatok Narodenia Christa, od 4. storočia sa slávi samostatne, presne podľa slov zo Skutkov svätých apoštolov, t. j. na štyridsiaty deň po Pasche. Tento sviatok je jedným z prvých kresťanských sviatkov, ktoré sa kresťanmi slávili. Sviatkovanie začalo už v 2. storočí. O tejto udalosti sa dozvedáme najmä z knihy Skutkov apoštolov 1, 9–12.

Vznesenie sa Boha, ktorý má ľudské telo – udalosť slávnostná, no zároveň aj smutná. Bohočlovek Christos opúšťa svojich učeníkov aj Matku, no zároveň prisľubuje príchod iného Utešiteľa a záro-

veň oznamuje svoj druhý príchod na konci vekov.

Najstaršími zobrazeniami sviatku sú zobrazenia pochádzajúce z 5. storočia z Ríma a miniatúry rano-kresťanských Evanjelií. Ikonografia sviatku sa storočiami výrazne nemenila.

Kompozícia ikony sa delí na dve časti. V hornej časti je zobrazený Spasiteľ v podobe sediaceho Pantokrátora, vokol Jeho postavy je zobrazená okrúhla mandorla (sláva), ktorú z oboch strán držia dva ja (niekedy viacerí) anjeli. Spasiteľ vystupuje bez ich pomoci, aby sme pochopili, že je naozaj Bohočlovekom. Pravou rukou žehná a v ľavej drží zvitok, t. j. je prameňom blahodate a požehnania a zároveň aj spásenosného učenia. Horná časť ikony teda zobrazuje samotnú udalosť vystupovania Christa na nebo. V dolnej časti ikony je zobrazená

Cirkev – Bohorodička a apoštoli. Na úpätí hory v centre ikony je zobrazená Presvätá Bohorodička ako symbol Cirkvi v pozícii Oranty, čiže s rukami pozdvihnutými k modlitbe. Pri nej z oboch strán stoja dva ja anjeli v bielem odevе – obaja poukazujú na Spasiteľa Christa

– jedinú Hlavu Cirkvi a prihovárajú sa k apoštolom (Sk 1, 11). Tí sa nachádzajú v dvoch šesťčlenných skupinkách po oboch stranách Bohorodičky. Apoštoli tu symbolicky predstavujú stĺpy Cirkvi, šíriteľov Evanjelia a učiteľov svojich pokračovateľov – biskupov. Veľmi zaujímavým detailom je, že na väčšine ikon Vznesenia apoštoli nemajú zobrazenú svätožiaru, čo je svedectvom toho, že na nich ešte nezišla blahodať Svätého Ducha – Utešiteľa, ktorý sa podľa Spasiteľovho príslubu mal zjaviť v deň Päťdesiatnice. Svätožiaru na ikone má Spasiteľ, Presväta Bohorodička a všetci zobrazení anjeli. Na vrchole Olivovej hory sa zvyknú zobrazať odtlačky nôh Spasiteľa, pretože Jeho Vznesenie sa bolo naozaj od zeme na nebo.

Vo Svätom Písme sa nespomína, že na udalosti Vznesenia sa Christa na nebo bola prítomná aj Presväta Bohorodička. No svedčí o tom cirkevná Tradícia a taktiež prirodzený fakt, že Božia Matka sprevádzala svojho Syna až po deň Vznesenia. Jej postavenie priamo pod Christom vytvára os ikony, jej ruky pozdvihnuté k modlitbe znázorňujú postoj, aký by mal mať k Christovi každý veriaci človek. Na rozdiel od apoštolov, ktorí úpenivo hľadia na odchádzajúceho Christa, tvár Prešvátej Bohorodičky je pokojná. Ona prvá správne pochopila, že odchod Syna nie je definitívny, že bude neustále s nimi, hoci inou formou.

Na ikone je aj jedna historická prešmyčka. Apoštolov je dvanásť, hoci v dobe Vznesenia sa Christa na nebo ich tam toľko nemohlo byť. Judáš sa zabil a Matej ešte neboli pričlenený k 12. apoštolom. Ikonopisci tak doplnili počet apoštolom Pavlom, ktorý bol v tej dobe odporec Christových nasledovníkov. Ide o nadčasový pohľad ikonografie sviatku, ktorý zdôrazňuje teologické a symbolické posolstvo udalosti. Apoštol Pavol dopĺňa plnosť apoštolov a ich služby, symbolicky tu predstavuje Cirkev z pohanov a je tu tiež preto, lebo sám na ceste do Damasku pri svojom obrátení videl Isusa Christa.

Ikona Vznesenia sa Isusa Christa na nebo sa v pravoslávnych chrámoch nachádza nielen na ikonostase v tzv. svatočnom rade, ale zvyčajne aj na stene, ktorá sa nachádza nad začiatkom oltárnej časti chrámu, nad alebo za ikonostasom.

Protodiakon Ján Husár

Použitá literatúra:

УСПЕНСКИЙ, Л. А.: *Богословие иконы Православной Церкви*. Москва 1997.

ЕВДОКИМОВ, П.: *Искусство иконы. Богословие красоты*. Клин 2005.

АЛЕКСЕЕВ, С.: *Иконописцы Святой Руси*. Санкт-Петербург 2008.

АЛЕКСЕЕВ, С.: *Энциклопедия православной иконы*. Санкт-Петербург 2007.

Čudotvorné ikony

Ikona Božej Matky „Kozelščanskaja“

Táto ikona patrí k počtu čudotvorných ikon Božej Matky, ktoré boli preslávené v neskoršej dobe. Udalosť, ktorá preslávila túto ikonu, sa stala nie tak dávno. Mnoho ľudí videlo ženu, na ktorú sa ako prvú vyliala čudotvorná blahaťtejto ikony – videli beznádejne chorú ženu, významní

lekári ju vyhlásili za neliečiteľnú, ale zaviala uzdravujúca blahodať Prečistej Panny – a stal sa zázrak.

Kozelščanská ikona bola v rodine grófa Vladimíra Iva-

noviča Kapnista a nachádzala sa, podľa mena, v dedine Kozelščina. 21. februára 1881 dcéra grófa, ktorá bola všetkými významnými ruskými lekármi uznaná za beznádejne chorú, sa vydala na cestu do Európy. No ako obyčajne, pred cestou

vyčistila odevn a ikone a vrúcene sa predňou pomodlila. Zrazu pocítila príliv životejnej sily a bola uzdravená.

V dome bolomnoho hospitália pribehli na krik

a uvideli, že mladá grófka zdravo chodí. Všetci lekári, ktorí prezerali grófku, nevedeli nájsť vedecké vysvetlenie tomu, čo sa stalo. Zázraky a uzdravenia pri tejto ikone

sa zapisovali a dvadsať jeden zázrakov bolo preverovaných komisiou. Jeden chlapček sa dokonca uzdravil pred očami komisie.

Veriaci sa s vierou a modlitbou pri tejto ikone uzdravujú z mnohých telesných chorôb. Sviatok tejto ikony je ustanovený na 21. februára/6. marca.

Modlitba:

Bohoródice Ďívo Preneporóčnaja Máti Christá Bóha nášeho, Zastúpnice vsehó rôda christiánskaho! Čudotvórnij ikóni Tvojéj blahohovíjno predstojášce, mólim Ťa, uslýši nas moľáščichsja Tebí: prijímí blahodarénja náša nedostójnaja o všich neizrečennych Tvojích k nam blahodíjánijich, v mísťi sem i vo mnóhich vésjach i hrádích zemlí Rossíjskija jávlennych i javlajemych; Ty bo jesí bolných iscilenije, skorbjáščich ufišenije, zablúždšich ispravlenije i vrazumlénije. Búdi všim nam pokróv i ufišenije, pristánišce ot vsjákich zol, bid i obstojánij, ot hláda, trúsa, potópa, ohňá, mečá, našestvija inopleménnik, smertonósnyja jázvy i ot zlych čelovík ozloblénia. O Premilosérdaia Máti, búdi prísno molítvennica

lubveobílnaja o blahostojáni svätáho chráma sehó, o míri i tišiní žiteľstva obščiny sejá, ukripí i podderží svjaščennodijstvujuščia i služáščia vo svjaťím chrámi sem. Osini vsederžávnym pokróvom Tvojím strojíteli i blahotvoríteli svätýja obíteli sijá, vozdážď im víčnymi dáry šcedrót Tvojích, zastupí ot vsjákija napásti i sochraní s víroju i blahohovínjem pritekájuščia k čudotvórnoj ikóni Tvojéj i moľáščijasja Tebí s ľuboviju zdí i na vsjakom mísťi. Voznesí molítvy náša, jásko kadílo blahovónnoje, ko Prestolu Vsevýšňa-ho, dárujuščaho nam zdrávije, dolhodenstvíje i v trudích blahočestívych pospišenie, da Tvojím okormlénijem upravljájemi, i pokróvom Tvojím osiňájemi, proslávím Otcá, Sýna i Svätáho Dúcha i Tvojé máterneje o nas zastupléniye vsehdá, nýni i prísno i vo víki vikov. Amíň.

Juliána Polakovičová

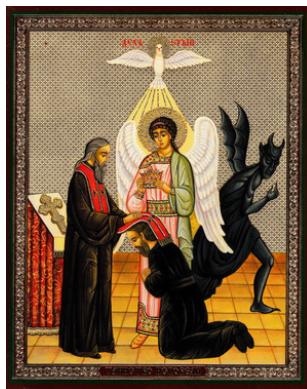
Otázky a odpovede

Otázka: „Počuje diabol našu spoved?”

Odpoveď: „V opísaní života sv. Vasiľa Blaženého sa píše, že keď išiel okolo chrámu, hádzal kamene, a, naopak, keď išiel okolo krčmy, tak sa klaňal. Príčinou tohto jeho čudného správania, ktorému takmer nikto nerozumel, bolo to, že tých ľudí, ktorí išli do chrámu úprimne sa pomodlili a prijať sväté Tajiny, museli démoni nechať, vzdialiť sa od nich a čakali na nich pred chrámom, kde po nich bl. Vasilij hádzal kamene. Naopak, tých ľudí, ktorí išli do krčmy trávili čas v opilstve, prejedaní sa a prázdnom hovorení, opúšťali anjeli, ktorí na nich čakali pred krčmou, kde sa im bl. Vasilij klaňal. Z tohto rozprávania vidíme, že démoni nemajú prístup k človeku, ktorý činí pokánie a úprimne a s vierou pristupuje k sv. Tajine pokánia, ktorej dôležitou súčasťou je spoved. Aj na rôznych ikonopisných vyobrazeniach spovedajúceho sa človeka môžeme vidieť ako od človeka, ktorý pristúpil k spovedi, rýchlo utekajú démoni, ktorí sú symbolicky vyobrazení ako hady, ktoré utekajú od spovedajúceho sa človeka rýchlo preč. Poznať túto pravdu je dôležité preto, aby sa človek nebál povedať na spovedi všetky svoje hriechy, aby sme vedeli, že Satan naše slová na

spovedi nebude môcť zneužiť. Spovedať je, naopak, to, čo Satanovi berie moc nad nami a obmedzuje jeho prístup k nám a to aj napriek tomu, že naša spoveda ho nadovšetko zne-pokojuje a hnevá. Nebezpečné nie je povedať hriechy na spovedi, ale, naopak, zatajiť nejaký hriech. Nevyspovedaný hriech môže zničiť aj veľmi zbožného človeka a pripraviť ho o roky námahy a duchovného snaženia. Na nevyspovedanom hriechu už padli mnohí inak veľmi snaživí veriaci, ktorým sa po čase rozpadol celý duchovný život práve kvôli tomu. Nevyspovedaný hriech je ako časovaná bomba, ktorá raz musí vybuchnúť a zničiť všetko, pretože má silu rozkladať človeka zvnútra a táto jeho sila nebola zničená pokáním a spovedou. U ne-spovedajúcich sa alebo neúplne sa spovedajúcich ľudí môžu hriechy celé roky rozvracať ich dušu a končí sa to katastrofou, pretože duchovný život má svoje zákonitosti, ktoré pôsobia bez ohľadu na to, či ich človek uznáva alebo nie, či v nich verí alebo nie. Na spovedi je preto potrebné povedať úplne všetky hriechy bez akýchkoľvek obáv pred Satanom alebo kňazom. Jedine, čo netreba spomínať, sú iní ľudia, ktorí boli účastní pri našich hriechoch, a nepotrebné detaily.“

Jerej Štefan Pružinský

Čo prináša život

Historický záchvat

Muž, ktorý sa so svojím priateľom rozprával o tom, ako sa predošlého dňa pohádal s manželkou, nakoniec poznamenal: „Ach, nenávidím takéto hádky. Zakaždým, keď sa pohádame, má historický záchvat.“

Priateľ odpovedal: „Asi si sa pomýlil. Chcel si povedať hysterický záchvat.“

„Nie, nie,“ trval na svojom prvý muž. „Chcel som povedať historický, pretože vždy, keď sa hádame, začne vyfahovať všetky moje minulé hriechy a používať ich proti mne!“

Moje staré hriechy, o ktorých sme boli presvedčení, že sú už dávno odpustené, sa správajú ako korková zátka. Vždy, keď sa ich snažíme potopiť, znova vyplávajú na povrch a zvyčajne v tej najnevfhodnejšej chvíli.

Nie je ani také ľažké povedať „odpúšťam ti“. Oveľa ľažšie je vymazať to zo svojej pamäte a správať sa tak, akoby sa vôbec nič nestalo.

Pamäť je zvláštne sito: zachytáva všetko dobré o nás a všetko zlé o ostatných. (Wieslaw Leon Brudziński)

Z knihy Život je zaujímavý – 15 povzbudzujúcich kapitol zo života.

Deti pavúka

Hned po príchode na chatu začala mama štvorročného Mareka poľovať na pavúky a strhávať pavučiny.

Do poľovačky zasiahol Marek: „Ale pavúčikov nezabíjaj.“

Mama mu na to: „Ty nevidíš, akí sú ohavní?“

Marek: „Ale pre svoje maminky sú milučkí.“

„Boh je otec, ktorý miluje ako mama“, povedalo dievčatko na hodine náboženstva.

Možno v sebe nájdeš veľa vecí, ktoré sa ti nepáčia. Ale pre Boha si tým najkrajším stvorením vo vesmíre.

Z knihy Bruno Fererro – Štyridsať príbehov z púšte (Malé príbehy na potešenie duše).

Radka Baková

Zakázané ovocie

Nič nemohlo prekaziť šťastie Adama a Evy v rajskej záhrade. Aspoň sa tak zdalo.

Existoval však niekto, kto chcel prekaziť, čo Boh stvoril. Bol to Boží nepriateľ diabol. Nenávidel všetko, čo bolo dobré a pekné. Jedného dňa riekoval had, najúlisnejší zo všetkých zvierat v záhrade, Eve: „Skutočne vám Boh povedal, že nesmiete jesť z týchto prekrásnych stromov?“ „Ó, nie!“ odpovedala

Eva. „Môžeme jesť zo všetkého koľko chceme, iba z tamtoho stromu nie. Boh povedal, že ak budeme z neho jesť, zomrieťme“. „To nie je pravda“, zasipel had. „Boh vie, že keď budete jesť z toho stromu, stanete sa múdrymi ako on. Preto vám to zakázal.“ Tu pozrela Eva na šťavnaté plody, ktoré viseli na zakázanom strome, inými očami. Aké sú krásne! Predstavovala si, aké by mohli byť chutné. Uvažovala, že by bolo nádherné byť takou múdrovou ako sluboval had. Rozhodla sa: rýchle odtrhla jeden zo zakázaných plodov, zahryzla doň a podala ho Adamovi, aby tiež ochutnal. No namiesto múdrosti a šťastia pocítila biedu a hanbu.

Neposlúchala Boha, svojho Stvoriteľa a Priateľa. Keď sa zvečerilo, kryli sa pred ním. Hanbili sa, lebo boli neposlušní. Veľkými listami pokryli svoje nahé telá

a tíska sa ukryli v kroví. Predtým každý večer netrpezlivu očakávali, že sa im Boh láskavo prihovorí, teraz sa báli dobre známeho hlasu. Napokon Pán zvolal: Kde si, Adam? Adam a Eva váhavo vyšli z úkrytu. Dlho a smutne hľadel Boh na previnilcov. „Prečo sa skrývate?“ spýtal sa. „Hanbíme sa,

svetlil, že svojou neposlušnosťou zničili raj. „V obilí a medzi kvetmi vyrastie trnie a burina. Bude treba tvrdo a namáhavo pracovať. A čo horšie: nemôžete viac žiť v tejto záhrade“, riekoval Boh. „Sami ste sa rozhodli konáť podľa vlastnej vôle. A to značí, že ste sa rozhodli odo mňa odísť. Musíte si teraz nájsť

lebo sme nahí,“ zajakával sa Adam. Kto vám povedal, že ste nahí, spýtal sa Boh. Jedli ste zo stromu poznania dobra a zla?“ „Nie je to moja vina,“ povedal Adam, „Eva ma naviedla.“ „Nie je to moja vina“, odpovedala Eva. „Ľstivý had ma naviedol.“ Pán Boh im vy-

na svete svoju vlastnú cestu. A keď zostanete, zomriete.“ Adamovi a Eve oťaželo srdce, keď opúšťali čarownú rajskú záhradu. A Boží anjeli s horiacim mečom strážili vchod do raja, ktorý mal byť pre ľudí na vždy stratený.

Janka Kobanová

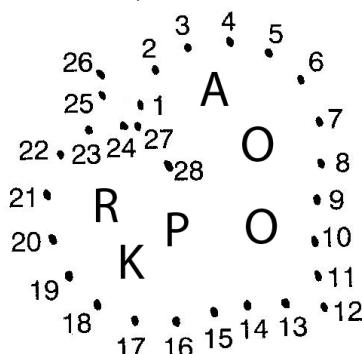
Milí Istinkáči! Aká by to bola Istina, ak by sme pre Vás nemali niečo pripravené? Aj tentokrát vás čaká zopár úloh. Tak smelo do riešenia!

1. V tejto prvej úlohe si preveríme vašu pozornosť a vedomosti. Zoradť do správneho poradia, ako nasledujú za sebou nedele.

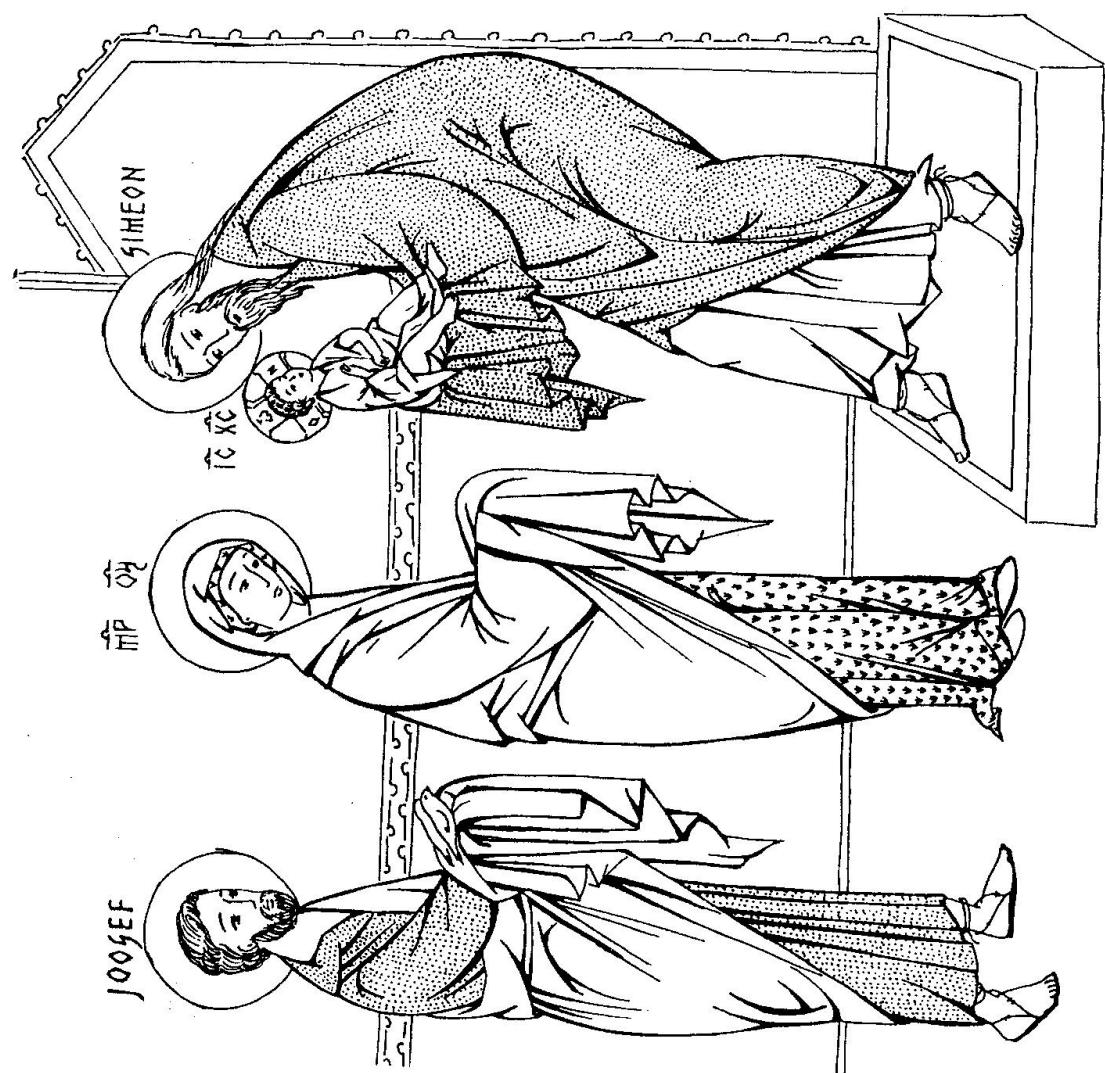
Nedíľa mjasopústnaja, Nedíľa mytarjá i fariséja, Nedíľa syropústnaja, Nedíľa blúdnaho sýna.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

2. V tejto úlohe si otestuj svoju šikovnosť a pospájaj čísla a vznikne ti obrázok, v ktorom sa vo vnútri schováva slovíčko, tak ho skús vylúštiť.

3. Posledná úloha je veľmi jednoduchá - vezmi farbičky a vymaľuj si obrázok.

Orgy

[ʊ]

О́чспéнїе

*Uspéniye
(Zosnutie)*

О́чспéнїе пресвтýја влчцы нашej бцы – *Uspéniye*

*Presvitatýja Vladýčicy nášeja Bohoródicy
(Zosnutie Presvätej Vládkyne našej Bohorodičky)*

о́чтль

učítel'
(učitel')

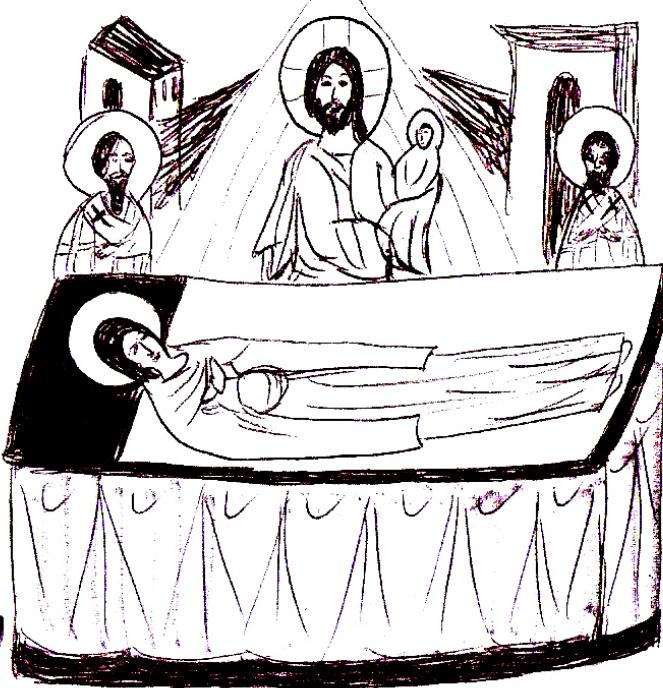
о́чникz

učeník
(žiak)

о́чгдникz

uhódnik
(oblúbenec)

Y - 400

О́ст твоих, якоже
світлостъ Огнѧ, возійшви
благодать, вселенни
просвітї: не срєбролюбія
мірови сокровища снискá,
висотъ нám сміреномудрија
показа, но твоими словесы
наказа, О́тче Іѡанне
Златоусте, молі слóва Христы
БГА спасиша душамъ
нашымъ.

*Úst tvojich, jákože svítlosť ohňá, vozsijavši blahodáť,
vselennuju prosvití; ne srebrolúbia mírovi sokróvišča sniská,
vysotú nám smirenomúdrija pokazá, no tvojimi slovesy
nakazúja, ótče Joánne Zlatouste, molí Slóva Christá Boha,
spastísja dušám násym.*

*Blahodať, ktorá zažiarila z tvojich úst, ako pochodeň
osvetila (celú) zem: uschovala svetu poklady nezistnosti,
ukázala nám vznešenosť poníženosti: no tvojimi slovami
vychovávajúc, otec Ján Zlatousty, pros Slovo - Christa Boha,
aby spasil naše duše.*

Radosť večernej Eucharistie

Časť prihovoru otca Alexandra Schmemanna k príprave na Veľký Pôst a vitaniu Svetlého Christovho Vzkriesenia.

Vmene Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen.

Osobitné miesto vo Veľkom pôste patrí Liturgii Vopred posvätených Darov. Pre túto liturgiu je charakteristické, že je to večerná bohoslužba. Presnejšie povedané – ide o Eucharistiu po večerni. V dávnych dobách tejto bohoslužbe nepatrí do toľko súčasnej várnosti, jej prirodzený vzťah s večer-

ňou bol ešte zreteľnejší. Preto prvá otázka sa týka práve tejto charakternej črty liturgie, spojenej s večerňou.

Pravoslávna tradícia vyžaduje dodržanie pôstu pred Eucharistiou. Tento všeobecný princíp objasňuje to, že Eucharistia, na rozdiel od všetkých iných bohoslužieb, nemá svoj presne stanovený

čas, ale čas jej uskutočnenia závisí najmä od daného dňa, v ktorý sa vykonáva. Tak na väčšie sviatky podľa typikonu, čiže podľa cirkevných pravidiel, je stanovené slúžiť liturgiu skoro ráno, lebo vseňočným bdením (večerňa, utreňa, časy - pozn.) je nahradený pôst pre tých, ktorí sa pripravujú na Eucharistiu. Ak je sviatok menší, bez vseňočného bdenia, Eucharistia sa uskutočňuje neskôr tak, aby sa slávenie Tajomstva (liturgie - pozn.) ukončilo na poludnie. V tie dni, kedy je stanovený strohý

(úplný) pôst, k Eucharistii, ktorá je teda narušením pôstu - prisťupuje sa až

popoludní. Žiaľ, v súčasnosti sú tieto pravidlá zabudnuté a často zanedbávané, aj keď ich význam je jasný: Eucharistia býva vždy zavŕšením prípravy k nej, je naplnením očakávania a preto čas jej slúženia je zviazaný s časom pôstu, ktorý je prípravou na ňu. Pôst sa teda buď zamieňa vseňočným bdením, alebo by mal byť dodr-

žiavaný individuálne. Počas Veľkého pôstu - stredy a piatky sú dni úplného zdržiavania sa, preto Eucharistia, ako zavŕšenie pôstu, sa slúži za večernou bohoslužbou.

Podľa cirkevných pravidiel, v stredy a piatky Veľkého pôstu sa predpisuje úplné zdržiavanie sa od jedla do západu slnka. A práve tieto dni Veľkého pôstu sú vybrané pre Eucharistiu, ktorá je hlavnou zbraňou vo veľkopôstnom duchovnom boji. Tieto dni osobitne napäťného duchovného i fyzického zápasu sú posvätené očakávaním Prijímania Tela a Krvi Christových. A toto očakávanie nás podporuje v našom zápase, tak duchovnom, ako i fyzickom. Cieľom tohto zápasu je radosť z očakávania večernej Eucharistie. „Pozdvihнем oči moje k horám, odkiaľ príde pomoc“ (Ž 120).

Akým vážnym a serióznym sa stane deň, ktorý som nabádaný prežiť v bežných povinnostiach, no ktorý súčasne celý prechádza

vo svetle blížaceho sa stretnutia s Christom. Ako všetko to obyčajné a bežné, napĺňajúce moje každodenné prežívanie, to, na čo som zvyknutý a tiež to, čomu nevenujem žiadnu pozornosť, dostáva nový význam. Každé slovo, vyposedané mnou, každý skutok, každá myšlienka, prichádzajúca mi na um, stávajú sa vážnymi, jedinečnými, neopakovateľnými. Budú vo svojej podštate spojené s očakávaním Christa, alebo mu protirečia. Čas, ktorý obyčajne tak ľahko utrácame, získava skutočný význam – ako čas spásy, alebo čas záhuby. Celý náš život sa stáva tým, čím bol po príchode Christa na Zem – vznesením sa k Nemu alebo obrátením sa od Noho do tmy a záhuby.

Шмеман Александр, прот.:
Радость вечернего Причащения.
Dostupné na: <http://shmeman.ru/modules/myarticles/article_storyid_340.html>

Pripravila Zuzana Repková

Mjasopustnaja nedīľa

Dorohy braťa i sestry!

Po vštykých tych radostnych dňoch nas svjata naša Cerkov pomaly pripravuje na tot čas velikoho poslu. Evanhelije mjasopustnoj nedīľi nas poučaje v ňom, koly prijde Syn Čelovičeskij vo svojej slavi, sudity nas ľudej živych i mertvych v tot strašnyj i sudnyj deň. Jak prijde Christos po druhý raz na svit, neprijde tycho, jak prijšol pervyj raz, ale vo velikij slavi. Tou slavou sja dumat slava, kotrej mal Christos vo vičnosti, iši pred stvoríjom svita, slava pobiditeľa nad dijavolom a smerfou. Vin nepríjde sam, ale so vsimi svjatymi anhelami. A jak prijde Hospod' vo vsej svojej slavi i sjadet na prestoli, vtodi predstanut pred Nim vsi narody i oddilit jednych od druhych, tak jak pastyr oddiluje ovci od kozlov. Tym, kotrej budut stojati po pravi strani, povist: „Prijdite blahoslovennyj Otca mojeho, naslidujte Carstvo uhotovanneje vam od stvorína svita.“ Hospod' prizvyajet pravednikov. To znamenat, že Boh iši do stvorína čelovika pripravil jomu Cárstvo. Christos jak spravodlivyj sudca nam objasňuje zašto bude právednikom dano Cárstvo nebesnoje: „Vzalkachsjá bo i dáste mi jásty, vozžadáchsjá i napoíste mja, stránen bych i vvedóste mene, náh i odijáste mja, bólen i positíste mene, v temnici bych i prijídoste ko mni.“ Jaký je zmysel toj vety, kotrej povil Christos? Svjatyj Nikolaj Velimirovič na to bisiduje tak. Hospod' Boh nepotribuje od nás nič pro sebe. Bo nemože prosity chlib tot, kotrej ho stvoril,

nemože prosity vodu tot, kotrej ju tiž stvoril, nemože byty nahyj tot kotrej oblik všytko svoje stvoriňa, nemože byty chvoryj tot, kotrej davat združl'a, nemože byty v temnici tot, kotrej všytkomu vládne. No jedyne što od nás potribuje, jesť umjahčenie našich tverdych serdec. Hospod' može zrobity naraz vsich ľudej bohatymi, sytymi, odijannymi i zdravymi. Ale Vin dopušťat na ľudi holod, smed, choroby, ťažkosti i problemy z dvoch pričinoch. Po perše žeby toty, kotrej terpiať, vsi s terpežlivosťou umjahčali svoji serdca a dumali na Boha s viroju i molitvoju. Po dalše, žeby toty, kotrej ničoho nepotribujuť bohatiji, sytiji, odijanyji, zdrovyyji, siľnyji i slobodnyji vidili trapiňa ľudej a miloserdjem umjahčali svoji serdca i v čudžim stradaniji vidili svoje stradanije. Proto od nas Hospod' chočet miloserdie, kotrej je nad všytko ostatne, bo jedyne ono jesť puť i sposib vernuťa sja čelovika ku viri v Bohu, nadiji na Boha a ľubvi ku Bohu. Dalšíj zmysel sja tykať Christa v nas samych. V naši myсли, v našich zmysloch i v našich serdcach. Hospod' ich nazvyajet malymi či menšimi svojimi braťjami. Ked naš rozum je holodnyj po Bohu a my mu dáme duchovni najisty, to jak keby sme dali Christovi v sobi. Ked naše serdce je hole po duchovni stranki a my ho oblečeme miloserdjem, to jak keby sme oblekli Christa v sobi. Ked je naša duša chvora a je v temnici našich zlych dil, spomjamme sobi na ňu i navštívime ju, vtodi jak keby sme navštívili Christa v sobi.

Každyj čelovik mat v sobi pravednika i hrišnika. Ale tot právednik, kotrej je v nás, jesť menšyj brat Christov a tot hrišník je Joho protívnik. A proto vtodi, ked pravednik v nas bude vyše od hrišnika v nas, vtodi by sme mohli povisty, tak jak povil apostol Pavel: „ Uže ne ja živu, no žije vo mni Christos.“

Tym kotry budut stojaty po livi strani, Hospod' povist: „ Idite od mene proklatyji v ohoň vyčnyj, uhotovanyj djavolu i anhelam jeho.“ Tak isto jak právedniki mali na vyber počas života na zemli sja približyti abo oddjality od Boha, tak i hrišníki mali totu možnosť. Ale rozum hrišníkov byl mračnyj, serdce kamjanoje a duša obernuta ku zlu čiže djavolu. Ich serdca sja nedali nyčim umjahčity. Any priklad Christa i Joho svyatych uhódnikov nemih obernuty ich dušu od djavola. I tak jak byli oni nemylostivyji ko Christu v bratoch svojich, tak byli nemilosťivyji i ko Christu v samych sobi. I tot menšyj brat Christov, kotryj v nich žil, to jesť právednik, byl razpjatyj i zabityj a hrišník a bezakonik v nich, vyšol z toho boja jak víťaz. No što mat robity Hospod' s takymi, kotry vyhnali zo sebe Cárstvo Bóžije? Može ich zavolaty ku sobi? ..... Ne može..... , protože sja stali dobrovoľni sluhami djavola. I proto im bude dano joho carstvo – ohoň vičnyj, kotryj byl pripravenyj pro djavola i joho sluhom. I pidut vsi hrišníki v muku vičnuju a právedníci v život vičnyj. Dorohyji braťa i sestry, jak možeme chapaty što jesť ohoň vičnyj? Kaž-

dyj čelovik i joho duša je tvorenijem Božím . To znamenat, že čelovik byl stvorený Bohom , by mih žity v spoľočenství s Nim. A ohoň vičnyj – ad je misto, de nejesť Boha. No i duša, ked bude veržena do adu, de nebude Boha, bude prožívaty fažky muky, kotry sja bez Boha nedajut zvládnuty. A kedže duša je nesmerteľna, toty muky sja nebudut daty zastavity ani zmenšity. Tam, de jesť život, tam nit muky a de je muka, tam nit života, kotryj predstavuje Carstvo nebesnoje. Vidyme u mnohych svyatych, kotry znali što jesť pripravene pro nas v Carstviji. Hmerali za Christa, išli na strašny muky, kotry sobi my dneska ani neznamme predstavity. A na otazku čom iduť dobrovoľni i dokonca s radosťou na smerť za Christa, odpovidali, že by sja dali mučity cilyj svij život tu na zemli, len žeby byli v Carstviji nebesnim spolu so svojim Spasiteľom. I tak vidyme što je to naš korotkyj život proti vičnosti. Tak isto máme na vyber najty v sobi právednika abo hrišníka, kotryj nas privede do Carstva ku Bohu abo do adu ku djavolu. Proto buďme rozumny i neprestajno majme na pamjati i v očach obraz strašnogo suda, kotryj privil ku pokajaniu nejednoho hrišníka. Žijme každyj den tak jak právedníky, bo nichto neznat dňa i noči koly prijde Syn Čelovičeskyj sudity nas po dilom našim. Ale to už bude neskoro. Bo vtodi už nebudeme maty možnosť sja pokajaty. Amiň.

Christos posredi nas!

Bohoslovec Martin

Užitočné pre dušu...

Povedali mi, že nejestvuješ a ja som im ako hlupák uveril. Ale pred včerom som v jame, po bombe videl Tvoje nebo. Zrazu som si uvedomil, že ma klamali. Keby som sa pousiloval pozrieť lepšie na veci, ktoré si stvoril, bol by som hneď pochopil, že odmietajú nazvať mačku mačkou. Zvláštne, že som sa musel dostať do pekla, aby som mal kedy uzrieť tvoju tvár. Veľmi Ťa mám rád... Chcem, aby si to vedel. O chvíľu sa tu rozprúta strašná bitka. Ktovie...možno že dnes večer prídem k Tebe. Neboli sme doteraz dobrí priatelia a ja sa Ťa, Bože môj, pýtam, či ma budeš čakať pri dverách. Pozri ako pláčem! Práve začínam frňukať. Kiež by som Ťa spoznal skôr... Podľme, už musím ísť. Je to smiešne: odkedy som sa s Tebou stretol, už sa nebojím umrieť.

Dovedenia!

(Modlitba z batohu vojaka, ktorý umrel roku 1944 v bitke)

Bol raz jeden ateista, ktorý sa všade vychvaľoval, že on neverí v Boha. Raz sa mu však stala automobilová nehoda. Narazil, vyletel z auta a ostal visieť nad pripasťou na konári. V zúfalstve začal kričať na Boha:

- Pomôž mi, prosím Ťa, pomôž mi!
- Prečo na mňa kričíš, keď si celý život tvrdil, že neexistujem?
- Už to viac nikdy nepoviem! Verím, že si, len mi, prosím Ťa, pomôž!
- Takto hovoria všetci, ale keď sa dostanú z bezpečenstva, už na mňa zabudnú.
- Ja nikdy nezabudnem! Budem Ťa poslúchať, budem veriť každému Tvojmu slovu!
- Uveríš každému môjmu slovu? No dobre. Pusti sa konára a ja Ťa zachránim.
- Pustiť sa konára? Taký blázon zasa nie som.

Istým spôsobom veríme všetci. Aj tí, čo si myslia, že neveria, aj tí

veria. Ráno idem do školy a sadnem si do autobusu a verím vodičovi, že nezadrieme. Inokedy cestujem vlakom a verím rušňovodovičovi, hoci som ho nikdy v živote nevidel. Do jeho rúk vkladám svoj život. Milión úkonov dennodenne. Pri viere v Boha ide o niečo iné.

Treba hneď pripomenúť, že v Boha verí skutočne iba ten, kto aj Bohu verí. Veriť v Boha znamená visieť na konári nad pripasťou a volať k Nemu o pomoc. Veriť Bohu znamená ten konár na Jeho slovo pustiť a dôverovať, že On ma zachytí. Zveriť mu jednoducho svoj život. To znamená, že pravý život a pravá viera začína tam, kde sa človek pustí svojho konára, ktorému dôveruje viac ako Bohu, a pýta sa, ako čo najlepšie vyplniť Božiu vôľu. Každý z nás má svoje konáre, svoje istoty, každý z nás sa niečoho ešte veľmi drží.

Zuzka Sadilková

Slovo k oslavám svetového dňa BPM

Sláva Isusu Christu!

Drahý vladyko, dústojný otcové,
bratři a sestry!

Je mi veľkou ctí, že se môhu účasťniť vašich oslav Svätového dne pravoslavné mládeže. Oslavy sú slavnostním vyvrcholením a symbolickým završením celé ročnej práce, námahy a aktivít, ktoré v rámci činnosti BPM na Slovensku činíte. Mohou byť udalosti, kdy děkujeme Hosподinu Bohu za Jeho požehnaní, ktoré vám v hojnosti posílá, o čomž ako nestranný host můžu svědčit. Činnosť vás všech, celého BPM na Slovensku, ktorou s veľkým odhodláním, sebeobětováním a láskou k Bohu provádite, je pro nás v České republice veľkým povzbuzením a inspirácií v naší práci. Někteří z vás dokonce v předešlém roce neváhali a razili stovky kilometrů, aby nás podpořili, potěšili a pomohli nám v průběhu našich akcí. Za to jím patří upřímné a srdečné „spasi Hospodi“. My v České republice si toho veľmi ceníme a jsme vděční, že se máme na koho obrátiť a můžeme se mnohem naučiť právě od vás – jak říkáme „našich“ slovenských mládežníků. Spolu všichni tvoříme jednu miestní pravoslavnou Církev, jsme údy jednoho Kristova mystického Těla, a mým veľkým práním by bylo, aby se postupne tyto vzťahy mezi vami na východě a námi na západě prohlubovaly a upěvňovaly. Bylo by jisté bohumilé, kdyby se pomalu

začali formovať mládežnické skupinky i na západním Slovensku, ktoré s námi sousedí a je dobре dostupné z Moravy. Dali by se pořádat společné česko-slovenské akce, které by mohly přispět k většímu rozhledu mládežníků, k vzájemnému semknutí a duchovnímu posilnění a uvědomění v místech, kde bylo svaté Pravoslaví před mnoha staletími vykořeněno a nyní se opět začíná pomalu rozvíjet.

Dovolte mi, abych vám pořádal do dalších let života Bratrstva především hojnost požehnání od Hospodina Boha, aby se srdce vás všech i srdce budoucích mládežníků, kteří naváží na vaši práci, vždy radovala z toho, že není lepšího využití času, než věnovat ho Bohu a svým bližním. Aby vás milostivý Bůh učinil šťastnými, že se můžete i svým dílem, každý jak můžete, zapojit do bohumilých aktivit v rámci BPM na Slovensku! Nechť vaše bratrstvo roste a rozvíjí se k větší slávě Boží!

Christos posredi nas!

Martin Létal
prezident Bratrstva pravoslavné
mládeže v České republice

Akcie BPM

Festival pravoslávnej mládeže v Budapešti

Vdňoch 9. – 11. decembra sa v Budapešti uskutočnil medzinárodný „Festival pravoslávnej mládeže“ s témou: „Sväťí našej doby“.

Na tomto stretnutí sa zúčastnili mládežníci z Bulharska, Srbska, Švajčiarska, domáci mládežníci z Maďarska a, samozrejme, naši mládežníci zo Slovenska.

Na piatok bola naplánovaná spoločná modlitba a exkurzia po starobylej Budapešti. Sobotné ráno boli mládežníci účastní na bohoslužbách v rumunskom pravoslávnom monastieri, v ktorom prebiehali aj veľmi zaujímavé prednášky a besedy. Bol vytvorený, samozrejme, aj priestor na občerstvenie, spoločný rozhovor i spoznávanie rôznych mládežníckych aktivít. Prednášky boli venované osobe starcov Porfiria a Sofronija, athoských mníchov, ktorí sa v posledných rokoch stali duchovnými vodcami mnohých veriacich v Grécku, Anglicku

a prakticky po celom svete. Ďalšia prednáška rozoberala osobnú skúsenosť prednášajúceho, jeho zaujímavú a mnohokrát kľukatú cestu k pravej viere v Isusa Christa, k svätejmu Pravosláviu.

Sobotňajší večer sme v tomto monastieri venovali modlitbám a vseňočnému bdeniu, po ktorom sa na spoločnej večeri rozprúdili mnohé rozhovory a, samozrejme, nechybal ani kultúrny program, ktorý si pripravili mládežníci, každý za svoju krajinu.

Nedelňajšou svätoú liturgiou a spoločným obedom bolo toto milé európske stretnutie pravoslávnej mládeže združenej pod SYNODESMOS-om ukončené. Liturgia sa slúžila v maďarskom, rumunskom, cirkevnoslovanskom i gréckom jazyku.

Mládežníkom z bratstva Mórisz ďakujeme za prípravu tohto medzinárodného stretnutia a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

Alexander Haluška
prezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNODESMOS

Novoročné stretnutie pravoslávnej mládeže vo svätej Počajevskej Lavre

Vdňoch 31. decembra až 2. januára 2012 sme my, mládežníci z Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS, mali možnosť zúčastniť sa na výnimočnom stretnutí pre pravoslávnu mládež v Sväto-uspenskej Počajevskej lavre.

Okrem nádherných duchovných zážitkov, ktoré iste každý člo-

vek zakúsi pri čudotvornej ikone Bohorodičky či moščach svätých prepodobných otcov Jova a Amfilochia, v nás zanechali nezabudnuteľné stopy aj mnohé stretnutia a rozhovory s mladými ľuďmi, ktorí podobne ako my, sa snažia byť aktívnymi členmi Cirkvi Kristovej. Bolo pre nás neskutočne povzbudzujúce vidieť také veľké množstvo mladých pravoslávnych, ktorí sú ochotní a pripravení venovať Bohu i blížnym svoj čas, svoju

pozornosť.

Prvý večer nášho stretnutia sa predstavil 14 miestnych mlá-

dežníckych Bratstiev z Ukrajiny a zástupcovia Bratstiev z Bieloruska, Moldavska, Ruska a, samozrejme, Slovenska, stretli na malej prezentácii činnosti jednotlivých Bratstiev. Diskusia bola zameraná na možnosti spolupráce i formou rôznych aktivít, ako i spolupráce v sociálnej otázke a taktiež boli načrtnuté aj isté problémy

týkajúce sa evanjelizácie a katechizácie mladých pravoslávnych ve-

riacich.

V noci nasledovalo spoločné

privítanie nového roka a liturgia v chráme Počajevskej seminárie.

Po obede všetkých účastníkov tohto stretnutia prijal vladyka Sergej, biskup Ternopoľský, ktorý sa v chráme Položenia rizy Presvätej Bohorodičky prihovoril všetkým mladým. Vyslovil slová vďaky i uznania a vyzval mladých pra-

kov sme sa spolu vybrali koledami pozdraviť tiež mládežníkov z Černovec (Ukrajina).

Posledné chvíle v Počajevskej lavre boli venované pokloneniu sa miestnym svätyniam a poslednou zachádzkou pred odchodom domov bol skýt Svätého Ducha a monastiersky cintorín.

voslávnych ľudí k ďalšej aktivite a práci v Cirkvi Christovej. Upozornil na mnohé pokušenia, ktoré vplývajú na mladého človeka.

Večer bol pre mladých pravoslávnych pripravený výlet do monastiera svätej spravodlivej Anny.

Po večerni bola pre nás pripravená chutná chutná pôstna večera, ktorá sa však už niesla v očakávaní koledníkov – mládežníkov z Rovného (Ukrajina). Po pohostení kolední-

Đakujeme všetkým, ktorí pripravovali toto stretnutie i mládežníkom z Užhorodu, cez ktorých nám Hosподин Boh požehnal účasť na tomto stretnutí.

Nech milostivý Hosподin nás Isus Chrtistos ochraňuje všetkých tých, ktorí sa snažia pracovať s pravoslávnou mládežou, nech im daruje veľa síl, vytrvalosti i nápadov.

Alexander Haluška
prezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNODESMOS

Oslava sviatku Sretenija Hospodňa – sviatku pravo- slávnej mládeže, na Pravos- lávnom kňazskom seminári

Dňa 14. februára 2012 sa na Pravoslávnom kňazskom seminári uskutočnilo vsečné bdenie, ako začiatok sviatku Sretenia Hospodňa (Stretnutia Hospodina so Simeonom). Tento sviatok je vyhlásený za Svetový deň pravoslávnej mládeže. Pripomínajú si ho mladí pravoslávni veriaci po celom svete. A inak tomu nebolo ani na Slovensku. Už v predstihu 28. januára 2012 sme sa spoločne zišli na oslavách tohto dňa.

V predvečer sviatku mládežníci pomohli vyzdobiť seminárny chrám svätého apoštola Jána Bohoslova. Do chrámu bola prinesená ikona Sretenia Hospodňa, ktorú Bratstvu podaroval nebohý vladyka, metropolita Nikolaj, a kópia mládežníckej ikony Presvätej Bohorodičky. Večerňa i utreňa

prebehli v modlitebnom duchu za účasti mládežníkov, seminaristov, ale i veriacich z Prešova. Slúžili prot. Dimitrij Paster, špi-

rituál nášho Pravoslávneho kňazského seminára, otec archimandrita Serafim, prefekt Pravoslávneho kňazského seminára a protodiakon Ján Husár, prodekan Pravoslávnej bohosloveckej fakulty.

V nasledujúci deň, na samotný prazdnik Sretenia Hospodňa, sme boli účastní slávnostnej svätej liturgii. Okrem vyššie spomínaných ju slúžil aj o. Vladimír Kocvár, odborný asistent na PBF PU. Mnohí pristúpili k svätej Tajine Eucharistie.

Otec Serafim na konci bohoslužieb pozdravil celé Bratstvo pravoslávnej mládeže i všetkých mládežníkov s ich sviatkom, porial veľa Božej blahodate a sil do ďalšej práce na šírení Christovho Evanjelia.

Alexander Haluška

Zasadanie redakčnej rady

Dňa 13. februára 2012 sa uskutočnilo zasadanie redakčnej rady časopisu pravoslávnej mládeže Istina. Po úvodnej modlitbe boli predostreté pred redaktorov základné problémy a otázky, ktoré bolo treba riešiť na tomto zasadaní.

Doterajšia šéfredaktorka,

s e s t r a
L e n k a
K i m á -
k o v á ,
oznámi-
la svoj
odchód
z dote-
rajšieho
postu .
Redakč-
ná rada
na tento
post d'a-
lej na-

vrhla dvoch kandidátov, brata Petra Polakoviča a brata Miroslava Humenského. Nasledovali riadne voľby. V dvoch volebných kolách obaja kandidáti skončili s rovnakým počtom hlasov, a tak ďalšia voľba prebehla losom. Novým šéfredaktorom časopisu pravoslávnej mládeže Istina sa stal brat Peter Polakovič. Touto cestou mu k zvoleniu gratulujeme a želáme mnoho súl, nápadov i entuziazmu do ďalšej práce. Sestre Lenke Ki-

mákovej zo srdca ďakujeme za všetku námahu i úsilie, ktoré za ostatné roky vynakladala pri tvorbe nášho časopisu.

Ďalším bodom programu bolo prehodnotenie práce redaktorov pre distribúciu. K bratovi Ľubošovi Omaskovi boli pridaní ďalší dvaja redaktori, manželia Pavlenkoví, ktorí dobrovoľne a s radosťou prijali tento post.

Tre-
tí bod
progra-
mu bolo
riešenie
pomoci
v e d e -
nia po-
kladne
a ekono-
mickej
stránky
Istiny.
Redak-

tori navrhli isté možné riešenia no nateraz táto otázka i naďalej ostáva otvorená.

Na konci boli novozvolený šéfredaktor i redaktori pre distribúciu slávnostne vymenovaní do svojich funkcií a redaktori spoločne podčokovali sestre Lenke. Záverečným mnoholitstvím bolo zasadanie redakčnej rady časopisu Istina ukončené.

Alexander Haluška

Recepty

Plnené lokše

Zemiaky uvarené v šupke
Múka podľa potreby
Soľ
Biela kapusta
Šampiňóny alebo iné huby
Cibuľa
Olej
Čierne korenie

Zemiaky nastrúhamo, pridáme múku a výpracujeme cesto na lokše.

Cibuľu pokrásame nadrobno a orestujeme na oleji, pridáme nadrobno pokrájanú kapustu a šampiňóny a dusíme do mäkkia. Z cesta vytvarujeme placky, naplníme a poriadne uzatvoríme. Opekáme na panvici s hrubým dnom bez oleja do zlatista.

Plnené zemiakové hniezda

Zemiakové pyré
3 PL kukuričného škrobu
Soľ
Čierne korenie
Cibuľa
Olej
Mrkva
Hrášok
Kukurica a iná zelenina podľa chuti

Zemiakovú kašu zmiešame so

škrobom a naplníme vrecko na zdobenie. Na plech nastriekame kolieska s priemerom cca 5 cm a postupne vršíme na okraje, aby sme vytvorili akúsi nádobku. Cibuľu pokrájame nadrobno, orestujeme na oleji, pridáme zeleninu, dusíme, dochutíme a plníme pripravené zemiakové nádobky. Pečieme dozlatista pri teplote 200°C.

Pôstne medové koláčiky

7 šálok múky
1 šálka cukru
1 ½ šálky medu
1 ČL sody bikarbóny
¾ šálky vody

Zmiešame vodu, med a cukor, priviedieme k varu, aby sa cukor rozpustil a necháme vychladnúť. Do vychladnutej zmesi za stáleho miešania pomaly pridávame múku zmiešanú so sódou, kým nevytvoríme cesto. Cesto necháme oddýchnuť asi 10 minút, rozvalčkáme a vykrajujeme ľubovoľné tvary. Pečieme pri 220 °C asi 15 minút.¹

Prípravila Markella

1 <http://www.pokushay.ru/2010/04/03/postnye-medovye-pryaniki.html>

Bratstvo pravoslávnej mládeže - SYNDESMOS

**Vás pozýva na 7. ročník súťaže v prednese
duchovnej poézie, prózy a spevu, ktorá sa uskutoční**

21. apríla 2012 (sobota) v

Detské domove sv. Nikolaja v Medzilaborciach

Program:

09:00 Moleben v chráme sv. Nikolaja v Medzilaborciach

09:30 Prezentácia účastníkov

10:00 Prednes príspevkov

13:00 Obed

14:00 Vyhodnotenie súťaže

15:30 Ukončenie súťaže

Príspevky môžu byť v slovenskom, rusínskom,

českom, ruskom alebo srbskom jazyku

v dĺžke 2 až 5 minút.

Príspevky sa prednášajú späť v týchto kategóriách:

- a. kategória do 6 rokov
  - b. kategória 6 -10 rokov
  - c. kategória 11 -15 rokov
  - d. kategória 16 -19 rokov
  - e. kategória nad 19 rokov
  - f. vlastná tvorba, t.j. to čo si súťažiaci sám pripraví a prednesie
  - g. spev

Uzávierka prihlášok je 18. apríla. Prosíme, rešpektujte to!

Prihlásiť sa môžete na tel.č. 0910327873 alebo 0907588575.

s. Jaroslava

b. Ľuboš

Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS

vás pozýva na duchovné stretnutie, ktoré sa uskutoční na pamiatku
otca archimandrita Sávvu.

Stretnutie sa bude konať v dňoch 16. - 17. marca 2012 v chráme
sv. archanjela Michala v Ladomirovej.

Program:

Piatok, 16. marca

17:00 Akafist k strasťam Christovým

17:45 Beseda na tému „Sväty Rastislav a počiatky kresťanstva u nás“

19:00 Parasta

20:00 Panychída na hrobe otca archimandrita Sávvu (Struve)

Sobota, 17. marca

7:00 Svätá liturgia v chráme sv. archanjela Michala v Ladomirovej

Po svätej liturgii bude pohostenie a ukončenie stretnutia.

Na prenocovanie je potrebné doniesť si so sebou spací vak.

Tešíme sa na Vašu účasť!!!